

XIX TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 1Kn 19:4-8)

Lugemine Esimesest kuningate raamatust:

Neil päevil käis Eelija kõrbes ühe päevateekonna. Siis istus ta leetpõõsa alla, soovis oma hinges, et ta võiks surra, ning ütles: “Nüüd saab küllalt, Issand, võta minult mu hing, sest ma pole parem kui minu vanemad.”

Ta heitis maha ja uinus leetpõõsa all, aga vaata, ingel puudutas teda ja ütles: “Tõuse üles ja söö!” Ja kui ta enda ümber vaatas, ennäe, siis oli tema peatsis üks hõõguvatel sütel küpsetatud leib ja kruus vett. Ta sõi ja jõi ning heitis jälle magama. Aga Issanda ingel tuli teist korda, puudutas teda ning ütles: “Tõuse üles ja söö, sest sul on ees pikk teekond.” Siis tõusis Eelija üles, sõi ja jõi, ning käis sellest toidust ammutatud jõuga nelikümmend päeva ja nelikümmend ööd, kuni Jumala mäe Hoorebini.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 34:2-3.4-5.6-7.8-9. R: 9a)

R: Vaadake ja nähke, kui hea on Issand.

Ma tänan Issandat igal ajal,
alati on tema kiitus mu suul.
Issandast kiitleb mu hing,
vaesed kuulevad ja rõõmustavad.

R:

Ülistage Issandat ühes minuga,
kiitkem üheskoos kõrgeks tema nime.
Ma otsisin Issandat ja tema vastas mulle
ning tõmbas mind välja kõigist mu hirmudest.

R:

Kes tema poole vaatavad, säravad rõõmust,
ja nende nägu ei saa punastama.
Vaene hüüdis ja Issand kuulis teda
ja vabastas tema kõikidest ta hädadest.

R:

Issanda ingel on kaitsva leerina nende ümber,
kes teda kardavad, ja teeb nad vabaks.
Vaadake ja nähke, kui hea on Issand,
õnnis on mees, kes tema juures pelgupaika otsib.
R:

(Teine lugemine Ef 4:30-5:2)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjas efeslastele:

Vennad, ärge kurvastage Jumala Püha Vaimu, kelle pitserit te kannate äralunastamise päevaks. Igasugune kibestumus, raev ja viha, sõim ja pilge jäägu teist kaugele ühes kõige kurjaga. Vaid olge üksteise vastu lahked ja südamlikud, andke üksteisele andeks, nõnda nagu Jumal on Kristuses teile andeks andnud. Võtke Jumalast eeskujuga nagu armsad lapsed ja armastage üksteist, sest ka Kristus on meid armastanud ja toonud iseenda meie eest ohvriks – ohvriks, mis on Jumalale meelepärane. See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 6:51)

Halleluuja. Mina olen eluleib, mis on taevast tulnud,
kes seda leiba sööb, elab igavesti. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 6 :41-51)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Sel ajal nurisesid juudid Jeesuse üle, sest ta oli öelnud: “Mina olen leib, mis on tulnud taevast.” Ja nad ütlesid: “Kas see pole Jeesus, Joosepi poeg, kelle isa ja ema me tunneme? Kuidas ta siis ütleb: “Ma olen tulnud taevast?””

Jeesus aga vastas ja ütles neile: “Ärge nurisege, keegi ei saa tulla minu juurde, kui teda ei kutsu Isa, kes mind on läkitanud, ja mina äratan ta üles viimsel päeval. Prohvetite raamatuis seisab kirjas: nad kõik peavad olema õpetatud Jumalast. Igaüks, kes kuuleb Isa õpetust ja selle vastu võtab, tuleb minu juurde. Mitte keegi teine pole näinud Isa kui vaid tema, kes ta on Jumalast – ainult tema on Isa näinud. Tõesti, tõesti ma ütlen teile: kes usub, sellel on igavene elu.

Mina olen eluleib. Teie esiisad sõid kõrbes mannat ja surid. See aga on leib, mis taevast alla tuleb, et inimene seda sööks ega sureks. Mina olen elav leib, mis taevast on tulnud. Kes seda leiba sööb,

elab igavesti. Ja leib, mida mina annan, on minu ihu, mille ma ära annan, et maailmal oleks elu.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mis tõestab, et Jumal on olemas? Paljud inimesed ütlevad seepeale, et ma lihtsalt tunnen, et nii on. Kas tunne saab aga olla tõestus? Isikusiseselt kindlasti saabki, kuid teise inimese jaoks, kelle taju on erinev, tekitavad võõrad tunded sageli vaid kummastust. See, kes ise ei tunne, võib pidada rumalateks neid, kes ütlevad, et tunnevad.

Mõni inimene jällegi võib olla teiste peale kade, et Jumal kuuleb nende palveid, täidab nende soove, aga tema palved jäävad üha vastuseta; samuti võib keegi olla solvunud, et teised tema kõrval, kes näivad kergeusulised ja pinnapealsed, räägivad õhinal imedest, mis neile on sündinud – aga temale, ausale raskeusulisele, saadab Jumal vaid katsumusi.

Kuid meie ei vali Jumalat, Jumal valib meid. Tema on loonud ka meie igäühe sisemaailma, milles mõni saab uskuda rohkem südamega, teine jälle pigem mõistuse abil. Nii peame õppima olema rahul sellega, mis meil on, et mitte kaotada sedagi, mis meile on antud.
Me loeme patutunnistuse...

Jutus

Armsad õed ja vennad, alates XIII sajandist kasutatakse katoliku kirikus monstrantsi ehk ostensoriumi – väärismetallist astjat, mis enamasti kujutab päikeseketast, kirikutorni või altariretaablit. Kesksele kohale selles asetatakse suur hostia – see tähendab, pühitsetud armulaualeib. Monstrantsi pandud hostia asetatakse altarile usklitele vaatamiseks ja meditatsiooniks ning seda kantakse protsessioonis baldahhiini all.

Ajalugu tunneb palju juhtumeid, kus mõni ateist või leigeusuline on saanud pelgast pilgust väljapandud armulauahostiale sedavõrd tugeva impulsi, et see on muutnud kogu tema edaspidise elu. Mõnigi neist on pärast oma sõprade eest tunnistanud: “Te ju tunnete mind pikki aastaid! Kas te tõesti usute, et tükike tavalist leiba oleks suutnud mind nii põhjalikult muuta?”

Peab olema tõesti mõjuv põhjus, miks inimene, kes oli seni tuntud mõistuspärasena ja materiaalses maailmas edukana, teeb oma elus äkki radikaalse pöörde, jätab kõik eelnenu seljataha, muudab täielikult oma elustiili või läheb lausa kloostri.

On kindlasti huvitav küsimus, kas ilma elamusteta, ilma tunnete ja üleloomulikuna tunduvate

kogemusteta on võimalik uskuda Jumalasse ainult mõistuse varal? Usk on põhimõtteliselt ei midagi muud kui seisukohavõtt tõenäolisuse alusel – seetõttu on tõesti võimalik leida teispoosuse ja Jumala olemasolu kohta kaalukamaid argumente kui nende olematuse kohta. Kuid palves Jumala poole pöördumiseks võib pelgalt intellektuaalsest arvestusest väheks jääda. Tunnet on ikka vaja, vähemalt hirmutunnet, et usk Jumalasse ei päästa alati põrgust. Vastupidi, kui inimene teab, mida Jumal temalt nõuab, aga ei tee seda, siis on tema karistus suurem kui nendel, kes on teadmatuses.

Armsad õed ja vennad, te olete juba harjunud, et nüüd keeran ma jälle kõik pea peale, ja ka seekord ei peta ma teie lootusi.

Kui inimene hakkab õppima lenduriks, siis kõlab üks esimesi põhitõdesid, mida talle sisendatakse, järgmiselt: kui sa lendad, ära usalda tundeid, ainult mõõteriistad kõnelevad tõtt. Samamoodi on Jumalasse uskumisega – tunded, mille üle kaob mõistuse kontroll, võivad märkamatu teiseneda seestumiseks hoopis teistsuguste vaimudega, kes on kõike muud kui pühad.

Meie hinge mõõteriist on mõistus, mis hoiab meid tasakaalus ega lase meil kalduda liigselt vasakule ega paremale; mõistus on justkui kontrollmehhanism, mis annab meile märku, kus on ülal ja kus on all, et me suudaksime alati sujuvalt maanduda – nii siin elus kui igavikus. Aamen.